

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1960

Vyhlásené: 08.07.1960

Časová verzia predpisu účinná od: 23.07.1960

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

97

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

zo 7. júna 1960

o Zmluve medzi Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach

Dňa 16. januára 1959 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach.

Národné zhromaždenie so Zmluvou vyslovilo súhlas 13. mája 1959 a prezident republiky ju ratifikoval 30. decembra 1959. Ratifikačné listiny sa vymenili v Tirane 28. apríla 1960.

Podľa svojho článku 74 Zmluva nadobudla platnosť 28. mája 1960.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

**ZMLUVA
medzi**

**Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou o právnej pomoci v
občianskych, rodinných a trestných veciach**

Prezident Československej republiky a

Prezídium Ľudového zhromaždenia Albánskej republiky

vedení priáním čo najviac upevniť priateľské zväzky medzi oboma krajinami a ich národmi a rozvíjať spoluprácu na poli právnych stykov, rozhodli sa uzavrieť Zmluvu o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky

dr. Václava Škodu,

ministra spravodlivosti,

Prezídium Ľudového zhromaždenia Albánskej ľudovej republiky

Behara Shtyllu, ministra zahraničných vecí,

ktorí vymenivší si plnomocenstvá a zistivší ich v dobrej a náležitej forme dohodli sa na tomto:

ČASŤ I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Právna ochrana

1. Občania a právnické osoby (ďalej len „občania“) jednej Zmluvnej strany požívajú na území druhej Zmluvnej strany rovnakú právnu ochranu, pokiaľ ide o ich osobné a majetkové práva, ako vlastní občania.
2. Občania jednej Zmluvnej strany majú slobodný a nerušený prístup k súdom, prokuratúram a štátnym notárstvám (ďalej len „justičné úrady“), ako i k iným úradom druhej Zmluvnej strany, do pôsobnosti ktorých patria občianskoprávne, rodinné a trestné veci, môžu pred nimi vystupovať a podávať návrhy a žaloby za rovnakých podmienok ako občania tejto Zmluvnej strany.

Článok 2

Poskytovanie právnej pomoci

1. Justičné úrady oboch Zmluvných strán si v občianskoprávných, rodinných a trestných veciach poskytujú navzájom právnu pomoc.
2. Justičné úrady poskytujú právnu pomoc aj iným úradom vo veciach uvedených v odseku 1 tohto článku.

Článok 3

Spôsob styku

1. Pri poskytovaní právnej pomoci justičné úrady oboch Zmluvných strán sa stýkajú prostredníctvom svojich ústredných orgánov, pokiaľ v tejto Zmluve sa neustanovuje niečo iné.

2. Iné úrady, do pôsobnosti ktorých patria veci občianskeho alebo rodinného práva, stýkajú sa s justičnými úradmi druhej Zmluvnej strany diplomatickou cestou.

Článok 4

Rozsah právnej pomoci

Obe Zmluvné strany si navzájom poskytujú právnu pomoc vykonávaním jednotlivých procesných úkonov, najmä obstarávaním a zasielaním písomností, vykonávaním prehliadok, odňatím vecí, zasielaním a vydávaním vecných dôkazov, vykonávaním znaleckých posudkov, výsluchov obvinených, svedkov, znalcov, účastníkov a iných osôb, vykonávaním súdnych ohliadok, ako i doručovaním písomností.

Článok 5

Úprava písomností

Písomnosti, ktoré si zasielajú justičné úrady a iné úrady pri poskytovaní právnej pomoci, musia mať pečiatku.

Článok 6

Obsah dožiadania o poskytnutie právnej pomoci

1. Dožiadanie o poskytnutie právnej pomoci musí obsahovať tieto údaje:
 - a) označenie dožadujúceho úradu;
 - b) označenie dožiadaného justičného úradu;
 - c) označenie veci, v ktorej sa žiada o právnu pomoc;
 - d) priezviská a mená účastníkov, obvinených, obžalovaných alebo odsúdených, ich štátnu príslušnosť, povolanie a bydlisko alebo pobyt; u právnických osôb názov a sídlo;
 - e) priezviská, mená a adresy právnych zástupcov;
 - f) obsah dožiadania, ako i potrebné údaje o predmete dožiadania a vo veciach trestných i označenie skutkovej podstaty trestného činu.
2. Dožiadanie o doručenie písomností musí okrem toho obsahovať ešte presnú adresu príjemcu a označenie doručovaných písomností.

Článok 7

Spôsob vybavenia

1. Pri vybavovaní dožiadania o poskytnutie právnej pomoci justičný úrad použije právne predpisy svojho štátu. Môže však na žiadosť dožadujúceho úradu použiť predpisy o konaní dožadujúcej Zmluvnej strany, pokiaľ nie sú v rozpore s právnym poriadkom jeho štátu.
2. Ak nie je dožiadaný justičný úrad pre vybavenie kompetentný, postúpi dožiadanie kompetentnému justičnému úradu a upovedomí o tom dožadujúci úrad.
3. Ak bude dožiadaný justičný úrad o to požiadaný, oznámi dožadujúcemu úradu, kedy a kde bude dožiadanie o právnu pomoc vybavené.
4. Po vybavení dožiadania o poskytnutie právnej pomoci vráti dožiadaný justičný úrad spisy dožadujúcemu úradu; ak právnu pomoc nebolo možné poskytnúť, oznámi súčasne dôvody, ktoré bránia vybaveniu dožiadania.

Článok 8

Nedotknuteľnosť svedkov a znalcov

1. Svedok alebo znalec, ktorý sa na predvolanie doručené justičným úradom dožiadanej Zmluvnej strany ustanoví pred úrad dožadujúcej Zmluvnej strany, nesmie byť bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť na jej území trestne stíhaný ani vzatý do väzby, ani na ňom nesmie byť vykonaný trest pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred prekročením štátnych hraníc.
2. Túto záruku však svedok alebo znalec stratí, ak neopustí územie dožadujúcej Zmluvnej strany do týždňa po tom, keď mu vylúchajúci úrad oznámil, že jeho prítomnosť už nie je potrebná. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú svedok alebo znalec nemohol územie dožadujúcej Zmluvnej strany opustiť z dôvodov, ktoré nezávisia od jeho vôle.

Článok 9

Doručovanie písomností

1. Dožiadaný justičný úrad doručí písomnosti podľa právnych predpisov platných na území jeho štátu, ak tieto písomnosti sú spísané v jeho jazyku alebo ak je k nim pripojený overený preklad. Inak dožiadaný justičný úrad doručí písomnosti len pokiaľ je adresát ochotný dobrovoľne ich prijať.
2. Overenie prekladu vykonáva príslušný tlmočník alebo dožadujúci úrad, alebo diplomatický alebo konzulárny úrad jednej zo Zmluvných strán.
3. Ak nemožno zariadiť doručenie písomnosti na adresu, ktorá je uvedená v dožiadaní, dožiadaný justičný úrad urobí z úradnej povinnosti opatrenia potrebné na zistenie adresy.

Článok 10

Doklad o doručení

Doklad o doručení sa vykoná podľa predpisov o doručovaní písomností platných na území dožiadanej Zmluvnej strany.

Článok 11

Doručovanie písomností vlastným občanom

Obe Zmluvné strany sú oprávnené doručovať písomnosti vlastným občanom svojimi diplomatickými alebo konzulárnymi úradmi.

Článok 12

Dôkazná moc listín

1. Listiny, ktoré boli na území jednej Zmluvnej strany vystavené alebo overené štátnym orgánom alebo úradnou osobou v odbore ich pôsobnosti vo forme určenej platnými predpismi a mali úradnú pečiatku, sú na území druhej Zmluvnej strany uznávané bez ďalšieho overovania. To platí aj pre podpisy, ktoré sú overené podľa právnych predpisov jednej Zmluvnej strany.
2. Listiny, ktoré na území jednej Zmluvnej strany sú považované za verejné, majú tiež na území druhej Zmluvnej strany dôkaznú moc verejných listín.

Článok 13

Trovy právnej pomoci

1. Dožiadaná Zmluvná strana nebude požadovať úhradu trov vzniknutých z poskytnutia právnej pomoci. Zmluvné strany znášajú samy všetky trovy vzniknuté z poskytnutia právnej pomoci na ich území.

2. Dožiadaný justičný úrad oznámi dožadujúcemu úradu výšku vzniknutých trov. Ak dožadujúci úrad tieto trovy vyberie od osoby povinnej na úhradu, zostanú Zmluvnej strane, ktorej úrad ich vybral.

Článok 14

Informácie o právnych otázkach

Ministerstvá spravodlivosti oboch Zmluvných strán si na žiadosť navzájom poskytnú informácie o právnych otázkach.

Článok 15

Jazyk

Úrady Zmluvných strán používajú vo vzájomných stykoch podľa tejto Zmluvy svoj jazyk alebo jazyk ruský.

ČASŤ II

OSOBITNÉ USTANOVENIA

Hlava I

PRÁVNA POMOC V OBČIANSKYCH A RODINNÝCH VECIACH

Oddiel I

Trovy konania

Článok 16

Oslobodenie od žalobnej zábezpeky

Občanom jednej zo Zmluvných strán, ktorí vystupujú pred súdmi druhej Zmluvnej strany, pokiaľ žijú na území jednej zo Zmluvných strán, nemožno uložiť zloženie zábezpeky za trovy konania len z toho dôvodu, že sú cudzinci alebo že nemajú bydlisko, pobyt alebo sídlo na území druhej Zmluvnej strany.

Oslobodenie od poplatkov a preddavkov

Článok 17

Občania jednej Zmluvnej strany požívajú na území druhej Zmluvnej strany oslobodenie od poplatkov a preddavkov, ako i bezodplatnú právnu pomoc v rovnakej miere a za rovnakých podmienok ako vlastní občania.

Článok 18

1. Potvrdenie o osobných pomeroch, ako aj o pomeroch rodinných, zárobkových a majetkových, potrebné pre oslobodenie od poplatkov a preddavkov, ako i na poskytnutie bezodplatnej právnej pomoci, vydá kompetentný orgán Zmluvnej strany, na území ktorej má žiadateľ bydlisko alebo pobyt.
2. Ak nemá žiadateľ na území žiadnej zo Zmluvných strán bydlisko alebo pobyt, postačí potvrdenie vydané alebo overené diplomatickým alebo konzulárnym úradom jeho štátu.
3. Justičný úrad, ktorý rozhoduje o žiadosti na oslobodenie od poplatkov a preddavkov, ako aj o poskytnutie bezodplatnej právnej pomoci, môže požiadať o ďalšie objasnenie.

Článok 19

1. Občan jednej Zmluvnej strany, ktorý chce požiadať o oslobodenie od poplatkov a preddavkov, ako aj o bezodplatnú právnu pomoc u kompetentného orgánu druhej Zmluvnej strany, môže túto žiadosť podľa ústne u justičného úradu kompetentného podľa jeho bydliska alebo pobytu. Tento úrad spíše o tom zápisnicu a zašle ju spolu s listinami uvedenými v článku 18 odseku 1 tejto Zmluvy justičnému úradu druhej Zmluvnej strany.
2. Zároveň so žiadosťou o oslobodenie od poplatkov a preddavkov, ako aj o bezodplatnú právnu pomoc sa môže podať do zápisnice návrh na začatie konania o žalobe alebo iného konania.

Oddiel II

Osobné a rodinné právo

Článok 20

Spôsobilosť na právne úkony

Spôsobilosť osoby na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej je osoba občanom.

Článok 21

Rozvod

1. Ak sú obaja manželia občanmi jednej Zmluvnej strany a ak v dobe podania návrhu na rozvod bývajú na území druhej Zmluvnej strany, spravuje sa rozvod právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej manželia sú občanmi. Kompetentné sú súdy oboch Zmluvných strán. V prípade však, že jeden z manželov v dobe podania návrhu na rozvod býva na území jednej Zmluvnej strany a druhý manžel na území druhej Zmluvnej strany, kompetentné sú súdy tej Zmluvnej strany, ktorej manželia sú občanmi.
2. Ak je v čase podania návrhu na rozvod jeden manžel občanom jednej Zmluvnej strany a druhý manžel občanom druhej Zmluvnej strany, pre rozvod sú kompetentné súdy oboch Zmluvných strán. Súdy použijú právny poriadok svojho štátu.

Článok 22

Neplatnosť manželstva

1. Vyslovenie neplatnosti manželstva alebo určenie, že tu nie je manželstvo, sa spravuje právnymi poriadkami Zmluvných strán, ktorých manželia boli občanmi v čase uzavretia manželstva.
2. Pre porušenie formy uzavretia manželstva nemožno však vysloviť neplatnosť manželstva alebo určiť, že tu nie je manželstvo, ak pri uzavretí manželstva sa zachoval právny poriadok tej Zmluvnej strany, na ktorej území bolo manželstvo uzavreté.
3. Kompetentné sú súdy oboch Zmluvných strán.

Právne pomery medzi rodičmi a deťmi

Článok 23

Právne pomery medzi rodičmi a deťmi sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej dieťa je občanom. To platí i pri právne pomery medzi matkou a otcom dieťaťa narodeného mimo manželstva.

Článok 24

1. Zapretie a zistenie otcovstva a určenie, či dieťa pochádza z určitého manželstva, rozhoduje sa podľa právneho poriadku Zmluvnej strany, ktorej občianstvo dieťa získalo narodením.
2. Na zapretie a zistenie otcovstva a na určenie, či dieťa pochádza z určitého manželstva, je kompetentný súd Zmluvnej strany, ktorej právny poriadok je rozhodný podľa odseku 1 tohto článku. Ak má navrhovateľ i odporca bydlisko na území jednej zo Zmluvných strán, je i súd tejto Zmluvnej strany kompetentný na rozhodnutie o zapretí a zistení otcovstva a o určení, či dieťa pochádza z určitého manželstva, za zachovania ustanovenia odseku 1 tohto článku.

Článok 25

Vyhlasenie za nezvestného alebo mŕtveho a dôkaz smrti

1. Pre vyhlásenie osoby za nezvestnú alebo mŕtvu a vo veciach konania o dôkaze smrti je daná pôsobnosť justičného úradu Zmluvnej strany, ktorej občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných správ bola nažive.
2. Justičné úrady jednej Zmluvnej strany môžu vyhlásiť občana druhej Zmluvnej strany za nezvestného alebo mŕtveho a tiež uskutočniť konanie o dôkaze smrti na návrh osôb žijúcich na území tejto Zmluvnej strany, ak sú na tento návrh oprávnené podľa právneho poriadku tejto Zmluvnej strany.
3. V konaní o vyhlásenie za nezvestného alebo mŕtveho alebo v konaní o dôkaze smrti používajú justičné úrady Zmluvných strán právny poriadok svojho štátu.

Poručenstvo a opatrovanstvo

Článok 26

1. Vo veciach poručenstva a opatrovanstva nad príslušníkmi Zmluvných strán sú, pokiaľ nie je ďalej ustanovené niečo iné, kompetentné úrady Zmluvnej strany, ktorej občanom je chránenec.
2. Právny pomer medzi poručníkom alebo opatrovníkom a chránencom sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej úrad ustanovil poručníka alebo opatrovníka.
3. Povinnosť prijať poručníctvo alebo opatrovníctvo sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorá sa má ustanoviť za poručníka alebo opatrovníka.

Článok 27

1. Ak sa majú urobiť poručenské alebo opatrovanské opatrenia na ochranu záujmov občana jednej Zmluvnej strany, ktorého bydlisko, pobyt alebo majetok je na území druhej Zmluvnej strany, upovedomí úrad tejto Zmluvnej strany bez odkladu úrad kompetentný podľa článku 26 odseku 1.
2. V neodkladných prípadoch môže úrad druhej Zmluvnej strany urobiť opatrenie sám podľa svojho právneho poriadku, musí však ihneď upovedomiť úrad kompetentný podľa článku 26 odseku 1. Takéto opatrenia zostanú v platnosti až do iného rozhodnutia tohto úradu.

Článok 28

1. Úrad kompetentný podľa článku 26 odseku 1 môže preniesť poručenstvo alebo opatrovanstvo na úrad druhej Zmluvnej strany, ak chránenec má na jej území bydlisko, pobyt alebo majetok. Prenesenie poručenstva alebo opatrovanstva sa stane účinným, keď dožiadaný úrad poručenstvo alebo opatrovanstvo prevezme a dožadujúci úrad o tom upovedomí.

2. Úrad, ktorý prevzal podľa odseku 1 poručenstvo alebo opatrovanstvo, vedie ho podľa právneho poriadku svojho štátu. Použije však, pokiaľ ide o spôsobilosť na právne úkony, právo Zmluvnej strany, ktorej občanom je chránenec. Na rozhodnutia, ktoré sa týkajú osobného stavu, nie je oprávnený.

Článok 29

Osvojenie

1. Osvojenie alebo jeho zrušenie sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v čase osvojenia alebo jeho zrušenia.
2. Ak je dieťa občanom druhej Zmluvnej strany, treba pri osvojení alebo jeho zrušení obstarat' i privolenie tejto Zmluvnej strany.
3. Ak je dieťa osvojované manželmi, z ktorých jeden je občanom jednej Zmluvnej strany, druhý potom občanom druhej Zmluvnej strany, osvojenie alebo jeho zrušenie musí byť v súlade s právnym poriadkom oboch Zmluvných strán.
4. Kompetentným na konanie o osvojení alebo o jeho zrušení je úrad Zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v čase osvojenia alebo jeho zrušenia. V prípade odseku 3 tohto článku je kompetentný úrad tejto Zmluvnej strany, na území ktorej majú manželia alebo mali svoje spoločné bydlisko alebo pobyť.

Oddiel III

Zasielanie matričných listín a iných dokladov

Článok 30

Zmluvné strany sa zaväzujú zasielať si navzájom na žiadosť, podanú diplomatickou cestou, doklady o zápisoch v matrikách, doklady o vzdelaní, o dĺžke zamestnania a iné doklady týkajúce sa osobných práv a záujmov občanov druhej Zmluvnej strany. Uvedené doklady sa zasielajú diplomatickou cestou bez prekladu a bezodplatne.

Oddiel IV

Dedičstvo

Článok 31

Zásada rovnakého postavenia

Občania jednej Zmluvnej strany sú čo do spôsobilosti urobiť alebo zrušiť závet o majetku, ktorý je na území druhej Zmluvnej strany, alebo o právach, ktoré sa tam majú uplatniť, ako i čo do spôsobilosti nadobúdať dedením alebo odkazom takéto majetok alebo takéto práva, postavení narovne občanom druhej Zmluvnej strany. Majetok a práva prechádzajú na nich za podmienok určených pre vlastných občanov žijúcich na území tejto Zmluvnej strany.

Článok 32

Dedičské právo

1. Dedenie hnuteľností sa spravuje právnym poriadkom tejto Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti.
2. Dedenie nehnuteľností sa spravuje právnym poriadkom tejto Zmluvnej strany, na území ktorej sú nehnuteľnosti.

Článok 33**Závet**

1. Spôsobilosť urobiť alebo zrušiť závet, ako i právne účinky väd vôle sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase urobenia alebo zrušenia závetu. Tento právny poriadok je tiež rozhodný pre určenie, ktoré druhy poriadku pre prípad smrti sú prípustné.
2. Forma urobenia a zrušenia závetu sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase urobenia alebo zrušenia závetu; stačí však, ak bol zachovaný právny poriadok Zmluvnej strany, na území ktorej boli urobené tieto úkony.

Článok 34**Právomoc**

1. Hnuteľné dedičstvo prejednávajú bez ujmy ustanovenia odseku 4 tohto článku justičné úrady Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti.
2. Nehnuteľné dedičstvo prejednávajú justičné úrady Zmluvnej strany, na území ktorej je dedičstvo.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku platia obdobne i o sporoch, ktoré vzniknú z dedičských nárokov.
4. Ak je celé hnuteľné dedičstvo po občani jednej zo Zmluvných strán na území druhej Zmluvnej strany a ak súhlasia s tým všetci dedičia, prejedná ho na návrh dediča alebo odkazovníka justičný úrad tejto Zmluvnej strany.

Článok 35**Oznamovanie úmrtia**

1. Ak zomrie na území jednej Zmluvnej strany občan druhej Zmluvnej strany, upovedomí kompetentný úrad bez odkladu diplomatický alebo konzulárny úrad druhej Zmluvnej strany o úmrtí a oznámi mu všetko čo je známe o dedičoch a odkazovníkoch a o ich bydlisku alebo pobyte, o rozsahu a cene dedičstva, ako i o tom, či tu je závet. To isté platí, ak sa dozvie kompetentný úrad jednej zo Zmluvných strán o tom, že občan druhej Zmluvnej strany, ktorý zomrel mimo územia oboch Zmluvných strán, zanechal imanie na území jeho štátu.
2. Ak sa dozvie diplomatický alebo konzulárny úrad o úmrtí skôr, je povinný o ňom upovedomiť justičný úrad kompetentný na zabezpečenie dedičstva.

Článok 36**Oprávnenie diplomatického alebo konzulárneho úradu pri prejednávaní dedičstva**

1. Vo všetkých dedičských veciach, ktoré sa vyskytujú na území jednej zo Zmluvných strán, sú členovia diplomatického alebo konzulárneho úradu druhej Zmluvnej strany oprávnení zastupovať pred justičnými alebo inými úradmi vlastných občanov, pokiaľ sú neprítomní a ak si neustanovili iného splnomocnenca; osobitné plnomocenstvo nie je treba.
2. Ak zomrie občan jednej Zmluvnej strany cestou územím druhej Zmluvnej strany a ak tam nemal bydlisko ani pobyt, veci, ktoré mal u seba pre vlastnú potrebu, odovzdajú sa bez ďalšieho konania diplomatickému alebo konzulárnemu úradu Zmluvnej strany, ktorej bol občanom.

Článok 37

Otvorenie a vyhlásenie závetu

Na otvorenie a vyhlásenie závetu je kompetentný justičný úrad Zmluvnej strany, na území ktorej je závet. Overený odpis závetu a zápisnice o stave a obsahu závetu, podľa okolností overený odpis zápisnice o otvorení a vyhlásení závetu a na žiadosť i prvopis závetu treba zaslať justičnému úradu štátu poručiteľa alebo justičnému úradu druhej Zmluvnej strany, ktorý vo veci koná.

Článok 38

Opatrenia na zabezpečenie dedičstva

1. Úrady oboch Zmluvných strán vykonávajú podľa svojho právneho poriadku opatrenia, ktoré sú nutné na zabezpečenie alebo na správu dedičstva, ktoré na ich území zanechal občan druhej Zmluvnej strany.
2. O opatreniach, ktoré boli vykonané podľa odseku 1 tohto článku, treba bez odkladu upovedomiť diplomatický alebo konzulárny úrad druhej Zmluvnej strany, ktorý môže pri týchto opatreniach spolupôsobiť. Na návrh diplomatického alebo konzulárneho úradu môžu byť opatrenia vykonané podľa odseku 1 zmenené, zrušené alebo odložené.
3. Úrad Zmluvnej strany, občanom ktorej je poručiteľ a ktorý je kompetentný podľa článku 34 odseku 1, môže navrhnúť, aby sa zrušili opatrenia vykonané podľa odseku 1.

Článok 39

Vydanie dedičstva

Ak sa má hnutelné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnutelného alebo nehnuteľného dedičstva po prejednaní dedičstva na území jednej Zmluvnej strany odovzdať dedičom alebo odkazovníkom, ktorí majú bydlisko alebo pobyt na území druhej Zmluvnej strany, odovzdá sa dedičstvo alebo výťažok z jeho predaja diplomatickému alebo konzulárnemu úradu tejto druhej Zmluvnej strany, ak:

- a) justičný úrad vyzval, ak je tak ustanovené v právnom poriadku Zmluvnej strany, kde je dedičstvo, veriteľov poručiteľa, aby do troch mesiacov prihlásili svoje pohľadávky;
- b) všetky dedičské poplatky a všetky prihlásené pohľadávky boli zaplatené alebo zabezpečené;
- c) kompetentné úrady dali súhlas, ktorý je prípadne treba, na vývoz dedičských vecí alebo na prevod výťažku ich predaja.

Oddiel V

Uznanie a výkon rozhodnutí

Článok 40

Uznanie rozhodnutí vo veciach rodinného práva, ktoré sa netýkajú majetkových nárokov

1. Právoplatné rozhodnutia justičných úradov a poručenských a opatrovanských orgánov jednej Zmluvnej strany vo veciach rodinného práva, ktoré sa netýka majetkových nárokov, uznávajú sa na území druhej Zmluvnej strany bez ďalšieho konania, ak justičný úrad ani poručenský, ani opatrovanský orgán tejto druhej Zmluvnej strany nevydal skoršie právoplatné rozhodnutie v tej istej veci, ani nemá výlučnú právomoc na základe tejto Zmluvy.
2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj na rozhodnutia vydané pred nadobudnutím účinnosti tejto Zmluvy.

Uznanie a výkon rozhodnutí o majetkových nárokoch

Článok 41

Obe Zmluvné strany uznávajú a na svojom území podľa ďalších ustanovení nariaďujú exekúciu:

- a) právoplatných rozhodnutí o majetkových nárokoch vo veciach občianskeho a rodinného práva, ktoré boli vydané na území druhej Zmluvnej strany po nadobudnutí účinnosti tejto Zmluvy;
- b) právoplatných súdnych rozhodnutí vydaných na území druhej Zmluvnej strany po nadobudnutí účinnosti tejto Zmluvy v trestných veciach, týkajúcich sa povinnosti nahradiť poškodenému škodu, ktorá mu bola spôsobená;
- c) právoplatných rozhodnutí rozhodcovských súdov, ako i pokonávok pred týmito súdmi uzavretými vo veciach zahraničného obchodu, ak aspoň jedna zo strán konania bola právnická osoba, ktorá má sídlo na území jednej zo Zmluvných strán.

Článok 42

1. Na nariadenie exekúcie je kompetentný súd Zmluvnej strany, na území ktorej exekúcia má sa vykonať.
2. Návrh na nariadenie exekúcie treba podať na súde, ktorý rozhodol vo veci v prvej stolici. Tento návrh treba postúpiť súdu, ktorý je kompetentný na nariadenie exekúcie. Návrh sa môže podať i priamo na tomto súde.
3. Náležitosti návrhu sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať. K návrhu sa pripojí preklad do jazyka dožiadanej Zmluvnej strany alebo do jazyka ruského, overený podľa článku 9 odseku 2.

Článok 43

K návrhu na nariadenie exekúcie sa pripoja:

- a) úplné vyhotovenie rozhodnutia, ako i potvrdenie a právoplatnosti rozhodnutia, pokiaľ to nevyplýva zo samého rozhodnutia;
- b) listiny v prvopise alebo overené odpisy listín, z ktorých vyplýva, že bolo včas, aspoň raz a zákonným spôsobom doručené predvolanie osobe, ktorej bola v rozhodnutí uložená nejaká povinnosť a ktorá sa konania nezúčastnila;
- c) preklady listín, uvedených pod písmenom a) a b), overené podľa článku 9 odseku 2.

Článok 44

Ak má súd pri nariaďovaní exekúcie pochybnosti, môže navrhovateľa vyzvať, aby sa vyjadril, alebo mu uložil, aby odstránil vady návrhu. Môže tiež o návrhu vypočuť dlžníka a požiadať o objasnenie súd, ktorý rozhodnutie vydal.

Článok 45

1. O exekúcii platí právny poriadok Zmluvnej strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.
2. Dlžník môže uplatniť na súde, ktorý rozhoduje o nariadení exekúcie, i námietky proti jej prípustnosti a proti nároku zistenému v rozhodnutí, pokiaľ je to prípustné podľa právneho poriadku Zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané.

Článok 46

Odopretie uznania a výkonu

Uznanie rozhodnutí alebo nariadenie exekúcie možno odoprieť:

- a) ak osoba, ktorá bola v rozhodnutí uznaná povinnou, nezúčastnila sa konania, pretože jej alebo jej splnomocnencovi nebolo včas, aspoň raz a zákonným spôsobom doručené predvolanie alebo

ak sa predvolanie stalo len verejnou vyhláškou alebo spôsobom, ktorý sa odchyľuje od ustanovení tejto Zmluvy;

- b) ak je súdne rozhodnutie v rozpore s právoplatným predchádzajúcim rozhodnutím vydaným medzi tými istými účastníkmi, o tom istom nároku a z toho istého dôvodu súdom Zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo exekúcia vykonať. Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na prípady, v ktorých sa podstatne zmenili skutočnosti, na základe ktorých uvedené predchádzajúce súdne rozhodnutie určilo obsah alebo čas plnenia.

Článok 47

Súdne pokonávky

Ustanovenia článkov 41 až 46 sa použijú obdobne i na pokonávky uzavreté pred justičnými úradmi.

Exekúcia pre trovy súdneho konania

Článok 48

1. Ak bola účastníkom oslobodeným od zloženia žalobnej zábezpeky v zmysle článku 16 tejto Zmluvy uložená na území jednej Zmluvnej strany povinnosť nahradiť trovy konania, nariadi kompetentný súd na území druhej Zmluvnej strany na návrh bezodplatne exekúciu na vymáhanie týchto trov.
2. Trovy konania sú i trovmi potvrdení, prekladov a overení uvedených v článku 50 tejto Zmluvy.

Článok 49

Trovy potvrdení, prekladov a overení písomností podľa článku 50 tejto Zmluvy určí súd, ktorý vo veci konal v prvej stolici alebo súd kompetentný na nariadenie exekúcie. Kompetentný súd na nariadenie exekúcie určí i exekučné trovy.

Článok 50

1. Súd, ktorý nariaďuje exekúciu pre trovy konania, obmedzí svoje skúmanie len na to, či rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a či je vykonateľné.
2. K žiadosti o nariadenie exekúcie pre trovy konania sa pripojí odpis rozhodnutia o trovách, overený súdom prvej stolice a potvrdenie vydané tým istým súdom, že rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné, ako i overený preklad týchto listín.

Článok 51

Trovy exekučného konania

O trovách exekučného konania platí právny poriadok Zmluvnej strany, na území ktorej sa rozhodnutie vykonáva.

Hlava II

PRÁVNA POMOC V TRESTNÝCH VECIACH

Článok 52

Povinnosť na vydanie

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si na žiadosť vzájomne budú vydávať na vykonanie trestného konania alebo na výkon trestu osoby, ktoré sú na ich území.
2. Vydanie je prípustné len pre trestný čin, za ktorý môže byť uložený podľa právnych poriadkov oboch Zmluvných strán trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok alebo trest vyšší (ďalej len „extradičný trestný čin“).

Článok 53

Odopretie vydania

K vydaniu nedôjde, ak:

- a) vyžadovaná osoba je občanom dožiadanej Zmluvnej strany;
- b) trestný čin bol spáchaný na území dožiadanej Zmluvnej strany;
- c) podľa právneho poriadku dožiadanej Zmluvnej strany trestné stíhanie nemôže byť začaté alebo rozsudok nemôže byť vykonaný, pretože nastalo premlčanie alebo tomu bráni iný zákonný dôvod;
- d) stíhanie je vyhradené výlučne justičným úradom dožiadanej Zmluvnej strany;
- e) proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, bol pre ten istý trestný čin na území dožiadanej Zmluvnej strany vynesený rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, alebo vydané rozhodnutie, ktorým sa konanie právoplatne skončilo.

Článok 54

Prevzatie trestného stíhania

1. Každá Zmluvná strana sa zaväzuje, že na žiadosť druhej strany zavedie podľa vlastných právnych predpisov trestné stíhanie svojich občanov, ktorí sú podozriví, že na území druhej Zmluvnej strany spáchali extradičný trestný čin.
2. K žiadosti sa pripojí pamätný spis a všetky údaje a dôkazy o trestnom čine, ktoré sú poruke.
3. Dožiadaná Zmluvná strana upovedomí dožadujúcu Zmluvnú stranu o výsledku trestného konania a ak dôjde k právoplatnému rozsudku, zašle jeho odpis.

Článok 55

Spôsob styku

Vo veciach vydávania a prevzatia trestného stíhania stýkajú sa navzájom ministerstvá spravodlivosti alebo generálne prokuratúry oboch Zmluvných strán priamo.

Článok 56

Žiadosť o vydanie

K žiadosti o vydanie sa pripojí:

- a) rovnopis alebo overený odpis zatýkacieho rozkazu a k žiadosti o vydanie na výkon trestu rovnopis alebo overený odpis právoplatného rozsudku; tieto doklady musia obsahovať údaje o skutkovej podstate trestného činu, najmä o mieste a čase spáchania činu a jeho právnu kvalifikáciu; ak bola trestným činom spôsobená hmotná škoda, uvedie sa jej zistená alebo pravdepodobná výška;
- b) text zákona dožadujúcej Zmluvnej strany, podľa ktorého sa trestný čin posudzuje;
- c) údaje o výške neodpykaného trestu v prípade, že sa žiada o vydanie odsúdeného, ktorý už časť svojho trestu odpykal;
- d) pokiaľ možno údaje o štátnej príslušnosti osoby, o vydanie ktorej sa žiada, listiny a doklady o jej bydlisku alebo pobyte a údaje o jej osobných pomeroch, ako aj jej opis, fotografie a odtlačky prstov.

Článok 57

Dodatočné objasnenia

1. Ak sú pochybnosti o spáchaní extradičného trestného činu alebo ak neobsahuje žiadosť o vydanie všetky potrebné údaje, môže dožiadaná Zmluvná strana požiadať o ich doplnenie, k

čomu určí lehotu od jedného do dvoch mesiacov; táto lehota môže byť na žiadosť dožadujúcej Zmluvnej strany zo závažných dôvodov predĺžená.

2. Ak nepredloží dožadujúca Zmluvná strana v určenej lehote dodatočné údaje, môže dožiadaná Zmluvná strana zatknutú osobu prepustiť.

Článok 58

Vydávacia väzba

Po dôjdení žiadosti o vydanie vykoná dožiadaná Zmluvná strana bez odkladu opatrenie na zatknutie vyžadovanej osoby s výnimkou tých prípadov, keď k vydaniu nemôže dôjsť.

Článok 59

Predbežné zatknutie

1. Predbežne môže byť zatknutá osoba, o zatknutie ktorej bolo požiadané už pred dôjdením žiadosti o vydanie; žiadosť musí obsahovať odvolanie na zatýkací rozkaz alebo na právoplatné súdne rozhodnutie a poukaz na to, že žiadosť o vydanie sa predloží dodatočne. Žiadosť o predbežné zatknutie môže sa vykonať poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.
2. Tiež bez žiadosti podľa odseku 1 tohto článku môže byť vzatá do väzby osoba, ktorá je dôvodne podozrivá, že spáchala na území druhej Zmluvnej strany extradičný trestný čin.
3. O predbežnom zatknutí treba druhú Zmluvnú stranu ihneď upovedomiť.

Článok 60

Prepustenie z väzby, ak nedôjde žiadosť o vydanie

1. Osobu zatknutú podľa ustanovenia článku 59 odseku 1 tejto Zmluvy možno prepustiť na slobodu, ak nedôjde žiadosť o vydanie do dvoch mesiacov od odoslania oznámenia o zatknutí.
2. Osobu zatknutú podľa ustanovenia článku 59 odseku 2 tejto Zmluvy možno prepustiť na slobodu, ak nedôjde do jedného mesiaca od odoslania oznámenia o zatknutí žiadosť o vydanie.

Článok 61

Odklad vydania

Ak je osoba, o vydanie ktorej sa žiada, stíhaná alebo ak bola odsúdená pre iný trestný čin na území dožiadanej Zmluvnej strany, môže byť vydanie odložené až do zastavenia trestného stíhania alebo do vykonania rozsudku alebo do odpustenia trestu.

Článok 62

Dočasné vydanie

1. Ak odklad vydania podľa článku 61 tejto Zmluvy môže mať za následok premlčanie alebo inú závažnú ujmu trestného stíhania, môže byť osoba, o vydanie ktorej sa žiada, na základe odôvodnenej žiadosti dočasne vydaná.
2. Dočasne vydaná osoba bude vrátená po vykonaní úkonov trestného stíhania, pre ktoré bola vydaná.

Článok 63

Stret žiadosti o vydanie

Ak dôjdu žiadosti o vydanie od viacerých štátov, dožiadaná Zmluvná strana rozhodne, ktorému štátu sa osoba vydá.

Článok 64

Medze trestného stíhania

1. Bez súhlasu dožiadanej Zmluvnej strany nesmie byť vydaná osoba trestne stíhaná, ani nesmie byť na nej vykonaný trest, ani nesmie byť vydaná tretiemu štátu pre trestný čin spáchaný pred vydaním a pre ktorý nebola vydaná.
2. Súhlas nie je treba, ak vydaná osoba, ktorá nie je občanom Zmluvnej strany, na ktorej je území, neopustí územie tejto Zmluvnej strany do jedného mesiaca od skončenia trestného konania, a pri odsúdení od výkonu trestu, alebo ak sa vráti na jej územie. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú vydaná osoba nemohla opustiť územie dožadujúcej Zmluvnej strany z dôvodov, ktoré sú nezávislé na jej vôli.

Článok 65

Vydanie

Dožiadaná Zmluvná strana oznámi dožadujúcej Zmluvnej strane miesto a čas vydania. Ak neprevezme dožadujúca Zmluvná strana osobu, ktorá má byť vydaná, do jedného mesiaca od určenej doby vydania, môže byť táto osoba prepustená na slobodu.

Článok 66

Opätovné vydanie

Ak sa vyhne vydaná osoba trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu a ak sa vráti na územie dožiadanej Zmluvnej strany, vydá sa na novú žiadosť, bez toho, že by bolo treba znovu predložiť doklady podľa článku 56 a 57 tejto Zmluvy.

Článok 67

Oznámenie výsledkov trestného konania

Zmluvné strany si navzájom oznámia informácie o výsledku trestného konania zavedeného proti vydaným osobám. Ak proti týmto osobám bol vydaný právoplatný rozsudok, zašle sa i odpis rozsudku.

Článok 68

Prevoz

1. Na žiadosť povolí Zmluvná strana previezť svojím územím osoby vydané tretím štátom druhej Zmluvnej strane.
2. Žiadosť o prevoz sa podáva ako žiadosť o vydanie.
3. Zmluvné strany nie sú povinné povoliť prevoz osôb, k vydaniu ktorých by nemohlo dôjsť podľa tejto Zmluvy.

Článok 69

Dodanie osôb vo väzbe

1. Ak sú predvolaní svedkovia na území dožiadanej Zmluvnej strany vo väzbe, môžu orgány uvedené v článku 55 tejto Zmluvy nariadiť ich prepravenie na územie dožadujúcej Zmluvnej strany pod podmienkou, že tam budú držaní vo väzbe a po vylúčení čo najskôr vrátení.
2. Ak majú byť vysluchnuté osoby, ktoré sú vo väzbe tretieho štátu, ako svedkovia, povolia orgány dožiadanej Zmluvnej strany uvedené v článku 55 tejto Zmluvy prevoz územím svojho štátu pri zachovaní článku 8 tejto Zmluvy.

Článok 70

Vydanie vecí

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si navzájom vydajú:
 - a) veci, ktoré boli získané extradičným trestným činom, alebo ich protihodnotu;
 - b) veci, ktoré môžu byť dôležité ako dôkazné prostriedky v trestnom konaní, a to i v prípade, že k vydaniu páchatela nedôjde pre jeho smrť, útek alebo z iného dôvodu.
2. Ak potrebuje dožiadaná Zmluvná strana veci, o vydanie ktorých sa žiada, ako dôkazy v trestnom konaní, môže byť ich vydanie odložené až od času, keď sa konanie skončí.
3. Práva tretích osôb k vydaným veciam zostávajú nedotknuté. Po skončení trestného konania musia byť tieto veci bezodkladne vrátené dožiadanej Zmluvnej strane, aby ich vydala oprávnenej osobe.

Článok 71

Oznamovanie odsúdenia

Zmluvné strany budú si navzájom oznamovať údaje o právoplatných rozsudkoch vydaných súdmi jednej Zmluvnej strany proti občanom druhej Zmluvnej strany, pričom zároveň zašlú odlačky prstov odsúdených, pokiaľ sú k dispozícii.

Článok 72

Informácie o predchádzajúcich trestoch

Na žiadosť súdov alebo prokuratúr jednej Zmluvnej strany podá druhá Zmluvná strana bezodplatne informácie o skorších trestoch osôb stíhaných na území dožadujúcej Zmluvnej strany.

ČASŤ III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 73

Ratifikácia

Táto Zmluva bude ratifikovaná. Ratifikačné listiny sa vymenia čo najskôr v Tirane.

Článok 74

Účinnosť

1. Táto Zmluva nadobudne účinnosť jednej mesiac po výmene ratifikačných listín. Zostane v platnosti päť rokov odo dňa, keď nadobudne účinnosť.
2. Ak nevypovie žiadna zo Zmluvných strán túto Zmluvu aspoň šesť mesiacov pred uplynutím tejto doby, predlžuje sa jej platnosť na neurčito a Zmluva ostane v platnosti do tejto doby, dokiaľ ju jedna zo Zmluvných strán nevypovie s výpovednou lehotou jedného roku.

Článok 75

Autentické vyhotovenia

Táto Zmluva bola spísaná vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a albánskom, pričom obe majú rovnakú platnosť.

Na dôkaz toho podpísali splnomocnenci oboch Zmluvných strán túto Zmluvu a opatrili ju svojimi pečiatkami.

Dané v Prahe 16. januára 1959.

Z plnomocenstva prezidenta

Československej republiky:

dr. V. Škoda v. r.

Z plnomocenstva Prezídia Ludového zhromaždenia

Albánskej ľudovej republiky:

Behar Shtylla v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

